

лямо и правимъ, чистимъ славянскимъ заменимо и; овимъ ће мо начиномъ дотле дотерати, да ће мо еданъ свеславянски езикъ добити. т. е. езикъ, кои ће сваки Славянинъ когъ му драго племена онъ быо лако разумети. Славянски езицы треба да се само изъ Славянски езика обогаћаваю, кои е звукъ ѣ грађа сасвимъ еднака. Ни у едномъ европейскомъ езику нису туђе речи тако невкусне и неприличне, као у славянскомъ. Оне слабе и обезчешћаваю характеръ Народа, подкопаваю и мораваю любовъ къ своме народу и езику. Туђе речи и начинъ говора отуђаваю Славянина одъ Славянина, удаљаваю едно нарѣчје одъ другога, и одрођаваю едно племе одъ другога. Туђе речи и форме гаде правогъ Славянина, и отештаваю ученъ братимскога нарѣчя. Чески и польски езикъ врло су препуни и измешани съ туђимъ; први съ немачкимъ, последњи съ латинскимъ, и французскимъ, пакъ зато треба да прилѣжно свое езице чисте. Н. п. чesко grunt, wěrtel, kšaft (Geschäft), kštalt (Gestalt), Uberman (Obermann), freymarčiti, nechati sobe udělati и т. д.; польско: štuka das (Kunst-Stück), hufnal (Hufnagel), filut okazia, honor и т. д.; руско: оѣај, glaz, и т. д.; србско: варошъ (мађарски), шаргарепа (мађарски); ѣуприя (турски), ендекъ (турски), пенджеръ (турски), трпеза грч. и. т. д.

9. Ђдновидни филозофични, по духу Сла-